

گفتن و پنهان کاری به مصیبت‌ها و گرفتاری‌های توامان دچار می‌شوند این نکته را این دختر بچه نوجوان در طول تماشای فیلم میدید. حال فرض کنید که من می‌خواستم ۶ ساعت برای او توضیح دهم که پنهان کاری خوب نیست! مسلماً این تاثیر که خودش از دیدن اثر به این نتیجه برسد را نخواهد داشت. من فکر میکنم در یک اثر کمدی بهتر است که به جای شعاع دادن و حرفهای گلدرشت، در قالب یک موقعیت طنز چیزی را نقد کنیم. برای ما در ابتدا مهم است که یک کمدی سر حال تولید کنیم که مردم بالاحظه به لحظه آن همراه شوند چه بسا که همین همراهی منجر به تاثیر گذاری بر روی ناخودآگاه مخاطب هم شود.

مهمترین عنصر در ژانر کمدی به مثابه متن، موضوعی است که صاحب اثر آن را دستاویز شوخی قرار می‌دهد، با این وصف به صورت مشخص در فیلم هتل شما با چه موضوعی شوخی کرده‌اید؟

هتل در هجو عمل پنهان کاری است مخصوصاً برای کسانی که فکر می‌کنند خیلی سیاست مدار هستند و هر گز دست‌شان رو نمی‌شود، اما اتفاقاتی برایشان رقم می‌خورد که می‌فهمند چنانچه از همان ابتدا راستش را می‌گفتند، به این همه مصیبت دچار نشده و تاوان کمتری را پس می‌دادند. همین طور فیلم هزار پا در هجو آدمی بود که به خاطر منافع مادی خودش را جای آدم دیگری جا میزند، و در ادامه تا پای گروگان گرفته شدن و حتی مرگ پیش می‌رود.

مخاطب پیش از این شما را با اثر موفق «هزار پا» به یاد می‌آورد که اتفاقاً بر جسته ترین مولفه اش درام و پیرنگ روایی اثر بود، درباره فیلم «هتل» تا بحال اکثر واکنش‌ها نسبت به اثر با رویکرد مثبت همراه بوده است، در این میان برخی نیز معتقد بودند هتل اثری بسیار سرگرم کننده و خوش ریتم است اما پیرنگ سست و نحیفی دارد، نظر خودتان راجع به این نقد چیست؟

به نظر خود من، فیلمنامه هتل نسبت به هزار پا یک گام رو به جلو است. مسلماً نوع الگویی طنزی که در هزار پا به کار رفته، کاملاً متفاوت از هتل است. کمدی فیلم هتل از نوع طنز موقعیت است. الگوی این فیلم بیشتر در تطابق با فیلم «چه خبر دکتر جون» ساخته پیترباگدانوویچ، کارگردان آمریکایی است. روایت فیلم از نظر چیدمان موقعیت‌ها و اتصالات روایی درست و منسجم است. به همین دلیل معتقدم هتل یک فیلم سینمایی کمدی قابل احترام و آبرومند است چرا که سعی نکرده به هر قیمتی مخاطب را بخنداند، با اینکه شادی و خنده مخاطب هدف من در ژانر کمدی است، اما هیچگاه شان قلم خود را با این هدف پائین نمی‌آورم که با هر شوخی و جنس موقعیتی بخوام به این هدف برسیم.

از شکل گیری فیلمنامه ی هتل از ایده تا فیلمنامه نهایی بگویید؟

ایده اولیه فیلم هتل از پیمان جزبی بود و من در ادامه با گسترش طرح و اضافه کردن شخصیهایی مثل رئیس و همسرش و منشی و در کل ایجاد موقعیتهای شلوغ که مورد علاقه ی من است، فیلمنامه را پیش بردم. نگارش اثر نیز حدود دو ماه زمان برد.

از آثار کمدی و کمدین های مطرح در تاریخ سینما، بیشتر به آثار کدام کمدین متمایل هستید و آثار او را دنبال می‌کنید؟

من همه آثار کمدی در جهان را دنبال می‌کنم، اما به سینمای کلاسیک کمدی تعلق خاطر بیشتری دارم. چرا که حس می‌کنم جنس شوخی و موقعیت‌های ناب تری را به تصویر می‌کشد.

آیا پس از این هم تنها در ژانر کمدی قلم خواهید زد؟

بله، با اینکه به سینمای پلیسی و معمایی هم علاقه دارم، اما ترجیح ام بر این است که مخاطب این آثار باشم نه نویسنده آن. تا بحال که تنها در همین ژانر نوشته‌ام، احتمالاً پس از این هم، همین خواهد بود.

از بیشترین واکنش مثبتی بگویید که به شما انرژی مضاعف داده است...

مادر م... در هر دو اثر سینمایی، «هزار پا» و «هتل» پس از آنکه از سالن سینما بیرون آمد بلافاصله با من تماس گرفت و با گریه‌ای از شوق به من درباره خوشحالی مردم گفت که او را بسیار به هیجان آورده بود. این اتفاق برای من از همه چیز با ارزش تر بود و همین طور لطف و محبت استاد عزیزم پیمان قاسمخانی پس از دیدن هتل که بسیار براریم ارزشمند است.

صحبت پایانی:

از تمامی عوامل این فیلم، خصوصاً جناب اطیابی که کاملاً به فیلمنامه وفادار بودند، تشکر می‌کنم. از نظر من این فیلم با کارگردانی ایشان به یک فیلم خوش ساخت و خوش سر و شکل تبدیل شده است. همین طور جناب شایسته، تهیه کننده محترم اثر که به مدت ۵ سال پای ساخت این اثر ایستادند و تمام تلاش خود را کردند تا این اتفاق به ثمر بنشیند. در واقع همکاری با اشخاصی که کار خود را بلدند و سینما را می‌شناسند، بسیار مسرت بخش و راضی کننده است و نکته مهم پایانی اینکه فیلمنامه‌هایی که با زحمت به نگارش در می‌آیند، قطعاً از طرف عوامل سازنده نیز احترام کافی را دریافت می‌کنند.

هم دقیقاً نمی‌دانند به دنبال چه هستند و تنها فروش گیشه مدنظرشان است، ولی قطعاً برای من نوشتن فیلمنامه ی منسجم و قصه گو مهمتر از فروش و گیشه است. خوشبختانه هم هزار پا و هم هتل نشان داده که مخاطب از فیلمهای کمدی که علاوه بر خنداندن، قصه گو هم باشند، استقبال می‌کنند! عده‌ای هم عنوان می‌کنند که سینمای کمدی محتوایی ارزشمندی را دنبال نمی‌کند و این جمله را دائم مثل چماق توی سر آثار کمدی می‌کوبند اما هیچوقت هم مشخص نیست چه نوع محتوایی را از یک فیلم کمدی انتظار دارند و یا اینکه مخاطب ژانر کمدی را برای چه نوع محتوایی انتخاب میکنند!

آیا تا بحال کنار مخاطبان فیلم هتل را به تماشا نشسته‌اید؟ اگر بله واکنش مخاطبان چه پیامدی از فیلم را برایتان آشکار کرده است؟

بله چند بار فیلم را دیده‌ام و اتفاقاً موضوعی بسیار برام جالب بود. یکبار دختر بچه نوجوانی درست روی صندلی جلویی من نشسته بود که گهگاه آنقدر موقعیت‌های پیچیده کاراکترهای فیلم برایش دغدغه می‌شد که با صدای بلند به خانوم کناریش می‌گفت: «ای بابا این چرا راستش رو نمی‌گه؟» در واقع شخصیت‌های این فیلم، به خاطر دروغ

هر قیمتی که شده مخاطب را بخنداند و به قولی به هر ریسمانی جنگ می‌زند تا این اتفاق در اثرشان رقم خورد. خندانند مردم به ذات کار بسیار مهم و خدایسندانه‌ای است اما استقبال از آثار طنز باعث می‌شود تا فیلمسازان هجوم بیآورند تا در این ژانر فیلم بسازند و در این میان کسانی هستند که تخصص کافی برای نگارش و تولید یک اثر کمدی ندارند، خط قصه و کش و قوس درام پردازی در آثار کمدی را نمی‌شناسند و متوسل به شوخی‌های کلامی‌ای می‌شوند که مبتنی بر موقعیت و یا در جهت خط قصه نیست. همین مسئله به اعتبار سینمای کمدی لطمه میزند و به منتقدان میدان میدهد! برای خود بنده هم به کرات پیش آمده، که فیلمسازانی به سراغم آمده‌اند که هیچ تجربه‌ای در ساخت اثر کمدی ندارند و عنوان می‌کنند که فیلمنامه‌ای شبیه به فلان فیلم را می‌خواهند و از من می‌خواهند که برایشان بنویسم. من هم طبیعتاً جواب منفی است چون می‌دانم که این دوستان خودشان